

REFLEXIONS QUE Á TOTS LOS CRISTIANS Y Á CADA HU EN PARTICULAR PUBLICA Y PRIVADAMENT

FA LO EXCM. Y REV. M. D. ANTON CLARET ARQUEBISBE DE CUBA.

(43)

En todas las tuas obras recórdat que has de morir, y jo te prometo que no pecarás may. Ecclesiastich 7, 40.

Amat cristiá ó cristiana, que aquest paper llegeixes, pensa quel amor quet professo me ha inspirat lo quet diré.... Poso á Deu per testimoni, que es veritat tot lo quet dich, y que desitjo la tua felicitat. ¿Vols ser felis en aquest mon y en lo altre? No peques, y ho lograràs. ¿Vols no pecar? Pensa ab la tua mort ó que has de morir, y no pecarás; per axò te presento aqueixa imatge de Maria en una font de aygua viva, com ella mateixa se aparegué á una sua devota anomenada Maria Villani, la qual vejé que la gent se acercava á aquesta font, qui ab un canti gran, y sen portava gran quantitat de aygua; qui ab un canti petit, y petita quantitat de aygua sen duya; qui ab un canti escardat y luego havia vessat tota la aygua. Los que portavan lo canti gran, entengué eran figura dels que se acercan á Maria ab gran confiansa: los que portavan lo canti petit, figuravan los que tenian petita confiansa. y los del canti escardat que sels vessava la aygua, eran figura dels que alcansan gracias de Maria en las necessitats, malalties &c.; però luego de alcansada la gracia, se olvidan de las devocions, propósitos y promesas que han fet á Maria.

Acudim tots á Maria ab una confiansa gran y perseverant: dich gran, pensant que Deu per medi de sa santissima Mare nos vol concedir todas las gracias que li podem demanar; que en ella ha depositat tots los seus mérits, que son de infinit valor, y que per axò la ha fet mare de pietat y clemencia y advocada dels pecadors: Deu ha volgut que la sua mare se dignés Maria, que vol dir Senyora de las gracias, y també significa mar de gracias.

Hi ha autors que diuen que cada lletra del nom de Maria té un gran significat: la primera lletra es una M, que vol dir *Mare nostra*: la segona es una A, que vol dir *Advocada nostra*: la tercera es una R, que vol dir *Refugi dels pecadors*: la quarta es una I, que voldria *Il·luminadora dels pecadors*: que están en las sombras de la mort: la quinta es una A, que vol dir *Arca mística de Noé*; ab la intel·ligencia, que axí com en la arca de Noé se salvaren personas y bestias del naufragi, axí també per medi de Maria nos salvarem, si á ella acudim, justos y pecadors: encara que es veritat que las bestias que entraren en la arca, bestias ne surtiren, no succehirá axí en Maria; puig si de veras acudim á ella, encara que haguém portat una vida la mes bestial, ella nos alcansará lo fer una bona confessió, y nos salvarem; porque ella ha assegurat que era Mare dels pecadors ques vulgan esmenar.

Hi havem de acudir ab perseverancia y constancia: hi ha personas que alguns quants dias fan sas súplicas, sas devocions; però avuy deixan estar una cosa, lo endemà altra, y al últim no fan res. Axí com si algú lo un dia deixás córrer lo dinar, lo altre dia lo sopar, y finalment no menjás res, se moriria; axí també perdrá la vida de la gracia aquell que deixarà córrer la devoció á Maria santissima.

Per axò tots los dias li dirém las oracions al matí, mitg dia y vespre, lo Rosari, y la *Ave Maria* al tocar lo relloge &c. &c.

En honor de Maria nos abstindrem de dir malas paraulas, de fer malas obras ó pecats, y fins nos privarem per son amor de algunas cosas encara que licitas.

En honor de Maria y á imitació sua practicarem las virtuts, v. g. la humilitat, la castedat, la paciencia, la fimosna, lo amor de Deu y del próxim.

En honor de Maria freqüentarem los sants sacraments de confessió y comunió.

Finalment tot lo ques fassa, ferho á la major gloria de Deu, posantho en las mans de Maria; y tot lo que done pena, sufrirho per amor de Deu y de Maria, y atráurer á tots á la devoció de tan bondadosa Mare.

Ditxós aquell que me escolta, y que tots los dias vigila á las mias portas... aquell quem trobará, encontrará la vida y alcansará salut del Senyor. Prov. 8, 34 y 35.

Aquesta es la promesa que fa Maria á sos veraders devots; y la pot fer, per que en ella esta tota esperansa de vida y de virtut. Ella es plena de gracia. Y Deu nostre senyor vol que tots participem de la sua plenitut: per axò, amat cristiá ó cristiana, te presento aqueixa imatge de Maria en una font de aygua viva, com ella mateixa se aparegué á una sua devota anomenada Maria Villani, la qual vejé que la gent se acercava á aquesta font, qui ab un canti gran, y sen portava gran quantitat de aygua; qui ab un canti petit, y petita quantitat de aygua sen duya; qui ab un canti escardat y luego havia vessat tota la aygua. Los que portavan lo canti gran, entengué eran figura dels que se acercan á Maria ab gran confiansa: los que portavan lo canti petit, figuravan los que tenian petita confiansa. y los del canti escardat que sels vessava la aygua, eran figura dels que alcansan gracias de Maria en las necessitats, malalties &c.; però luego de alcansada la gracia, se olvidan de las devocions, propósitos y promesas que han fet á Maria.

Acudim tots á Maria ab una confiansa gran y perseverant: dich gran, pensant que Deu per medi de sa santissima Mare nos vol concedir todas las gracias que li podem demanar; que en ella ha depositat tots los seus mérits, que son de infinit valor, y que per axò la ha fet mare de pietat y clemencia y advocada dels pecadors: Deu ha volgut que la sua mare se dignés Maria, que vol dir Senyora de las gracias, y també significa mar de gracias.

Hi ha autors que diuen que cada lletra del nom de Maria té un gran significat: la primera lletra es una M, que vol dir *Mare nostra*: la segona es una A, que vol dir *Advocada nostra*: la tercera es una R, que vol dir *Refugi dels pecadors*: la quarta es una I, que voldria *Il·luminadora dels pecadors*: que están en las sombras de la mort: la quinta es una A, que vol dir *Arca mística de Noé*; ab la intel·ligencia, que axí com en la arca de Noé se salvaren personas y bestias del naufragi, axí també per medi de Maria nos salvarem, si á ella acudim, justos y pecadors: encara que es veritat que las bestias que entraren en la arca, bestias ne surtiren, no succehirá axí en Maria; puig si de veras acudim á ella, encara que haguém portat una vida la mes bestial, ella nos alcansará lo fer una bona confessió, y nos salvarem; porque ella ha assegurat que era Mare dels pecadors ques vulgan esmenar.

Hi havem de acudir ab perseverancia y constancia: hi ha personas que alguns quants dias fan sas súplicas, sas devocions; però avuy deixan estar una cosa, lo endemà altra, y al últim no fan res. Axí com si algú lo un dia deixás córrer lo dinar, lo altre dia lo sopar, y finalment no menjás res, se moriria; axí també perdrá la vida de la gracia aquell que deixarà córrer la devoció á Maria santissima.

Per axò tots los dias li dirém las oracions al matí, mitg dia y vespre, lo Rosari, y la *Ave Maria* al tocar lo relloge &c. &c.

En honor de Maria nos abstindrem de dir malas paraulas, de fer malas obras ó pecats, y fins nos privarem per son amor de algunas cosas encara que licitas.

En honor de Maria y á imitació sua practicarem las virtuts, v. g. la humilitat, la castedat, la paciencia, la fimosna, lo amor de Deu y del próxim.

En honor de Maria freqüentarem los sants sacraments de confessió y comunió.

Finalment tot lo ques fassa, ferho á la major gloria de Deu, posantho en las mans de Maria; y tot lo que done pena, sufrirho per amor de Deu y de Maria, y atráurer á tots á la devoció de tan bondadosa Mare.

Qui de vosaltres podrà habitar en un foch devorador; qui de vosaltres podra habitar ab los ardors sempiterns? Isaías 33, 14.

Vina, cristiá, te diré, com deya lo Angel á sant Joan, y tefaré véurer la condemnació de una anima!...mira aqueixa estampa, mira ton retrato: axí devias ser tu temps ha.

Vina, cristiana, te diré, com deya lo Angel á Sa. Teresa, mira lo lloch ahont y com havias de venir á parar: mira aqueixa estampa, mira ton retrato.

¿Que vos ne apar?...qui de vosaltres hi podra habitar? qui habitaria dins de un forn encés? Ara si vos causobre una espurna de foch, una gota de aygua ú oli bullent, no podeu aguantar lo dolor que fa, ¿com podreu aguantar aquell foch que vos devorará, si teniu la desgracia de morir en pecat? Algú tal vegada dirá: Pot ser no será veritat... Que dius?... ¡ay! es un dogma de fe: ho assegura Jesucristen diferents llochs del Evangeli, y fins per escament nos dona noticia de la condemnació del Epulon; y de molts parts de la Escriptura santa consta aquest a veritat.

Fins la mateixa rahón natural ho dicta. No hi ha regne ben ordenat en que nos premie lo heroisme y nos castighe lo delict: per axò hi ha creus de honor pera condecorar, y presons y suplicis pera castigar. En lo regne de Deu passa lo mateix: la major rectitut: ara nos deixa ab llibertat per fer ó deixarne de fer, ó pera fer mal; però dia vindrà en quens cridarà á comptes, y si havem fet bé nos donará lo premi en lo cel; però si havem fet mal, nos donará lo castich en lo infern, que es lo lloch dels torments, com diu lo Evangeli.

Aquestas penas y torments del infern son y deuen ser eterns; á mes de dirho Deu en molts llochs de la sagrada Escriptura ho dicta la mateixa rahón natural; puig que la persona quant peca, comet una culpa infinita, porque ofen á un Deu infinit, y per axò mereix una pena infinita. A mes de que mentres vivia en lo mon la persona pecadora, Jesucrist mogut de misericordia li oferia sos mérits, que son de infinit valor, però que se salvés: però aquesta ingrata los ha despreciat y se ha volgut condemnar, y ara allà ja no hi entrarà la redempció: se obstinará en sos pecats, y Deu continuarà sos castichs per tota la eternitat y li dirá, com está escrit: *Sabrás, que jo só un Deu que sé castigar*: y á la veritat qui no voldrá fer brillar la misericordia de Deu humiliantse y demanantli perdó, farà brillar la sua justicia en lo castich y rigor.

¿Qui sab si despres de aquestas probas de las penas eterns del infern y de molts altras quen podria donar, algú dirá: Jo axò no ho crech; porque Deu es nostre pare, ¿y qui seria lo pare que tindria cor per tirar son fill al foch? Escóltam: es molt cert que Deu es nostre pare y quens vol fer hereus del cel; però axí com un pare que te un fill molt estimat, si aquest se posa mal, no perdona gastos ni diligencias per tornarli la salut; y sino obstant axò se mor lo fa enterrar, y may mes pensa traurerlo de allí y portarselne á casa pera ferlo hereu, sino quel deixa estar y fa hereu á un altre; axí mateix Deu, encara que es ton pare, quet vol fer hereu del cel, y havente vist malalt de la ànima, no perdona medis ni diligencias pera curarte; però si tu per no pèndrer la medecina, que es la santa penitencia ab la aplicació de sos mérits, te mors, te sepultará en lo infern, farà hereu del cel á un altre, y tu del infern may mes ne surtirás.

Si despres de aquestas reflexions encara no ho vols créurer, te preguntaré: ¿Que hiperts en créurer? Encara que fós una mentida, no hi perts res: y si es veritat, (com ho es) estás perdut per tota la eternitat. Y lo no créurer, ja es un senyal de condemnació, com diu lo Evangeli: *qui no creurá se condemnará: ja está judicat, ja está condemnat*.

Si bastés lo negar aquestas veritats pera no tenirlas de experimentar, alabaria ton pensament; però te asseguro, que per axò no te escaparás de morir, de ser judicat y condemnat.

Ea donchs, arregla la tua vida, que Deu N. S. no vol, no, la mort eterna del pecador, sino ques convertesca y que visca eternament en lo cel, lo que desitjo á tots. Amen.

